

Aleksandra Cofta-Broniewska

Inowrocław, woj. bydgoskie.
Stanowisko 95

Informator Archeologiczny : badania 12, 128-129

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

200 m i powierzchni około 800 m². Odkryto osiem grobów płaskich, wszystkie posiadały nagrobne konstrukcje kamienne. Obok zwykłych bruków o wymiarach 2 x 3 - 4 m, ujawniono obecność konstrukcji kamiennych podobnych do rdzeni kamiennych kurhanów typu 4 i 5 /por. R. Wołągiewicz, Kręgi kamienne w Grzybnicy, Koszalin 1977/. Konstrukcje te były jednak płaskie /jednowarstwowe/ i posiadały średnicę 5, 7 i 9 m. Na szczególną uwagę zasługuje konstrukcja kamienna grobu 12, która oprócz wieńca zewnętrznego o średnicy 11 m posiadała dwa wieńce wewnętrzne i resztki promieniście rozchodzących się rzędów kamieni, zniszczonych przy rabowaniu grobu szkieletowego. Konstrukcja ta posiada bardzo bliską analogię w Visby-Annelund na Gotlandii /Gotländskt Arkiv 1974, s.117/. Pochówki mają bitytualny charakter i pochodzą z faz B2 i B2/C1. Nowością są elementy fazy B1 w zespołach grobowych z początku fazy B2.

Badania będą kontynuowane. Wszystkie obiekty kamienne są rekonstruowane w celu ich ekspozycji w ramach planowanego rezerwatu zabytków archeologicznych.

INOWROCLAW
woj.bydgoskie
Stanowisko 95

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Katedra Archeologii
w Poznaniu

Badania prowadzi zespół pod kierownictwem doc.dr hab. Aleksandry Cofta-Broniewskiej. Finansował Urząd Wojewódzki w Bydgoszczy. Drugi sezon badań. Osada i cmentarzysko kultury pucharów lejkowatych /fazy II-III/, osady kultury łużyckiej /koniec epoki brązu - okres halszacki/, osada kultury przeworskiej /okresy późnolateński - późnorzymski/.

Celem tegorocznej akcji badań było poznanie wycinka centralnej partii osady kultury przeworskiej, gdzie w trakcie szczegółowej inwentaryzacji powierzchniowej stwierdzono największą koncentrację materiału.

Odsłonięto powierzchnię 1200 m², rejestrując ponad 700 różnego charakteru obiektów głównie kultury przeworskiej.

Wcześniejsze etapy zasiedlenia terenu stanowiska reprezentują obiekty /9/ kultury pucharów lejkowatych /osadowe i sepulkralne/ oraz kultury łużyckiej - wyłącznie jamy /ponad 90/ - różnej wielkości i kształtu o ubogiej, z reguły zawartości antropogenicznej, głównie ceramiki.

Wśród obiektów przypisanych kulturze przeworskiej wydzielono 9 budynków mieszkalnych /8 zbadano w całości, 3 fragmentarycznie/.

ponad 250 dołków posłupowych, 4 pochówki zwierzęce i ponad 30 obiektów o charakterze gospodarczym i produkcyjnym /piece, paleniska m.in. dymarskie, dziegciarnia, jamy/. Godne podkreślenia jest stwierdzenie w kilkudziesięciu obiektach ziarniaków zbóż m.in. żyta, prosa i jęczmienia oraz wyższy od rejestrowanego przeciętnie w materiale ruchomym, udział importów.

Badania będą kontynuowane.

IZBICKO
woj.opolskie
Stanowisko 2

patrz
wczesne średniowiecze

JASTRZĘBNIKI, gm.Elizanów
woj.kaliskie
Stanowisko "Modła"

patrz
okres lateński

JEZIERZYCE, gm.Śmigiel
woj.leszczyńskie
Stanowisko 2

patrz
wczesne średniowiecze

JEZIORSKO, gm.Warta
woj.steradzkie
Stanowisko 4

patrz
okres halsztacki

JUSZKOWO, gm.Pruszcz Gdański
woj.gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Janusz Podgórski. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Drugi sezon badań. Obiekt wielokulturowy: ślady osadnictwa neolitycznego kultury pucharów lejkowatych, cmentarzysko płaskie kultury łużyckiej z okresu Hallstatt C, osada otwarta kultury wielbarskiej ze starszego okresu wpływów rzymskich i okresu wczesno-średniowiecznego /X-XII w./.

Zbadano przestrzeń 575 m², na której odkryto 1 grób obwarowany, 6 palenisk i 1 jamę oraz uchwycono warstwę kulturową. Z osadnictwem neolitycznym wiązać można luźną ceramikę, odkrytą głównie obok obiektu nr 18. Z cmentarzyska kultury łużyckiej pochodzi natomiast